

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็น ของครูและผู้บริหารโรงเรียน ต่อการให้การบ้านนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นยังเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่างสังกัด ต่อการให้การบ้านนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ที่อยู่โรงเรียนต่างสังกัด ซึ่งมีต่อการให้การบ้านนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ๒ ฉบับ ฉบับของครู จำนวน ๔๔ ข้อ ฉบับของผู้ปกครอง จำนวน ๔๒ ข้อ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ ๒ สภาพการให้การบ้านในปัจจุบัน ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อการให้การบ้านนักเรียน และส่วนที่ ๔ เป็นการแสดงความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการบ้าน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า คำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด ตัวอย่างประชากรคือครู ๒๐๔ คน ผู้ปกครองนักเรียน ๒๐๔ คน จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น ๓๔ โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ เป็นการคำนวณหาค่าร้อยละ ส่วนที่ ๓ ใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ส่วนที่ ๔ สรุปรวบรวมเรียงลำดับความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

๑. สภาพการให้การบ้านในปัจจุบัน

ครูส่วนมากให้การบ้านนักเรียนทุกวันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ครูมักจะทำหน้าที่ให้การบ้านอะไรเป็นจำนวนเท่าใด เมื่อจบการสอนบทเรียนนั้นแล้ว และการบ้านที่ให้นักเรียน เป็นการบ้านอย่างเดียวกัน และเท่ากันทั้งชั้นเรียน มีปริมาณไม่แน่นอนตามความ

เหมาะสมของแต่ละชั้น วิชาที่ได้รับ เป็นการบ้านมากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ ส่วนวิชาศิลปะ สุขศึกษา ได้รับเป็นการบ้านน้อยที่สุด วิธีการให้การบ้านของครูส่วนใหญ่ คือ เขียนการบ้านบนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกลงสมุด เมื่อให้การบ้านเสร็จแล้ว ครูจะอธิบายการบ้านเป็นบางครั้ง สำหรับการตรวจการบ้าน ครูส่วนมากเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น และมักจะตรวจด้วยตนเองที่โรงเรียน ข้อบกพร่องของนักเรียนที่ครูส่วนมากพบคือ นักเรียนทำงานไม่เรียบร้อย ปัญหาของครูส่วนมากคือมักจะตรวจการบ้านไม่ทัน ครูส่วนมากพบว่าสาเหตุที่นักเรียนไม่ส่งการบ้าน คือนักเรียนขาดความรับผิดชอบ เมื่อพบว่านักเรียนไม่ส่งการบ้าน ครูจะลงโทษเป็นบางครั้ง โดยพิจารณาจากเหตุผลของการไม่ทำการบ้านในแต่ละครั้ง เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ครูส่วนมากระบุว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ดูแลนักเรียนทำการบ้าน ยกเว้นผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร การบ้านที่ครูให้นักเรียน ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมดีแล้วสำหรับบทบาทของผู้ปกครองที่ครูในกรุงเทพมหานครต้องการคือให้ช่วยดูแลนักเรียน ให้ทำการบ้านตามที่นักเรียนได้รับมอบหมาย

ทางด้านผู้ปกครองส่วนมาก เห็นว่านักเรียนได้รับการบ้านทุกวันอย่างสม่ำเสมอ ปริมาณของการบ้านเหมาะสมดีแล้ว นักเรียนสามารถทำการบ้านได้ไม่ยากเกินไป ผู้ปกครองส่วนมากพบว่าลักษณะของการบ้านส่วนใหญ่ เป็นการบ้านที่ฝึกฝนและทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ผู้ปกครองส่วนมากให้นักเรียนช่วยเหลือตนเอง ในการทำการบ้าน ในเรื่องนี้มีความเห็นใกล้เคียงคือ ผู้ปกครองดูแลนักเรียนทำการบ้าน และช่วยเหลือนักเรียนทำการบ้านตามลำดับ ผู้ปกครองส่วนมากติดตามการเรียนของนักเรียนจากการตรวจการบ้านนักเรียนทุกวัน ตามรายงานของครู นักเรียนทำการบ้านทุกวัน ผู้ปกครองส่วนมาก เห็นว่าการทำการบ้านของนักเรียนไม่มีปัญหาในการช่วยงานบ้าน เพราะนักเรียนไม่มีภาระในการทำงานบ้าน ยกเว้นผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ระบุว่านักเรียนต้องแบ่งเวลาในการทำการบ้าน และงานบ้าน ผู้ปกครองส่วนมากต้องการให้นักเรียนใช้เวลาที่บ้าน ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน และพักผ่อน แต่ผู้ปกครองส่วนมากของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ต้องการให้นักเรียนทำการบ้าน ช่วยงานบ้านและพักผ่อน ในการทำการบ้านของนักเรียน ผู้ปกครองส่วนมากสังเกตเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียน คือไม่เข้าใจการบ้านในขณะที่ทำการบ้าน ผู้ปกครองส่วนมากสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความพอใจ แต่ผู้ปกครองส่วนมากของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการ

ศึกษา เอกชนระบุว่า นักเรียนรู้สึกกังวลใจกลัวจะทำการบ้านผิด ส่วนเรื่องการดูแลนักเรียนทำการบ้านนั้น ผู้ปกครองส่วนมากถือเป็นหน้าที่อยู่แล้ว การติดต่อกับครูเรื่องการบ้าน ผู้ปกครองส่วนมากติดต่อเป็นบางครั้ง และร่วมมือกับครูเป็นบางครั้ง ที่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างรีบด่วน ผู้ปกครองทำโทษนักเรียนเป็นบางครั้งที่อธิบายการบ้านให้ฟังแล้วไม่เข้าใจ หรือนักเรียนซึ่งเกี่ยวข้องทำการบ้าน การทำการบ้านของนักเรียน ผู้ปกครองส่วนมากถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองด้วย เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ ผู้ปกครองจะพยายามอธิบายจนเข้าใจ ผู้ปกครองส่วนมากระบุว่า เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จแล้ว จะนำมาให้ตรวจ สำหรับการจ้างครูพิเศษมาสอนการบ้านนั้น ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าไม่มีความจำเป็น

จากการสำรวจสภาพการให้การบ้านในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าครูและผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการทำการบ้านของนักเรียน แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของครูในการดูแลให้ความช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่ และสภาพของผู้ปกครอง ความเป็นอยู่ เพราะจากการสำรวจครั้งนี้พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร แสดงความกังวลใจในการดูแลการทำการบ้านของนักเรียน และการที่นักเรียนต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ นักเรียนที่อยู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนมากต้องช่วยค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ขายพวงมาลัย ขายหนังสือพิมพ์ หรือทำงานบ้าน เลี้ยงน้อง ดังนั้นการบ้านจึงเป็นอุปสรรคในการหาเลี้ยงชีพ ซึ่งมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ในครอบครัวอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนแต่ละคน และพยายามให้การบ้านนักเรียนตามความสามารถ ความเหมาะสมของแต่ละคน
๒. เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้านมาส่ง ครูควรรับฟังเหตุผล และพิจารณาให้ตีก่อนจึงลงโทษ หากนักเรียนมีความจำเป็นทางครอบครัวไม่สามารถหาเวลาทำการบ้านได้ ควรหาเวลาให้นักเรียนมีเวลาทำการบ้านที่โรงเรียน หรือหาวิธีการฝึกฝนให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติม

๓. หากมีปัญหาเกี่ยวกับการทำการบ้านของนักเรียน เช่นนักเรียนไม่ทำการบ้านหลายครั้งติดต่อกัน นักเรียนทำการบ้านผิดพลาด หรือนักเรียนลอกการบ้านเพื่อนในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน ครูควรพิจารณาตนเองและหาสาเหตุเพื่อหาทางแก้ไข หากคิดว่าควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเพื่อขอความร่วมมือ ก็ควรจะเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

๒. ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อการให้การบ้านนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในบางเรื่องดังต่อไปนี้ ความคิดเห็นว่านักเรียนควรมีการบ้านอย่างสม่ำเสมอ การให้การบ้านควรคำนึงถึงเวลาและความสามารถของนักเรียน ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนในขณะที่ช่วยดูแลนักเรียนทำการบ้าน การบ้านทำให้ผู้ปกครองทราบพัฒนาทางการเรียนของนักเรียน และการบ้านทำให้ครูและผู้ปกครองร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อการให้การบ้านนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในเรื่องต่อไปนี้ นักเรียนควรรู้จักแบ่งเวลาในการทำการบ้านให้เหมาะสม เวลาที่ใช้ในการทำการบ้านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน ๓๐ นาที การบ้านเป็นการฝึกฝนเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น การทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียนอย่างหนึ่ง การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตน การบ้านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น การบ้านทำให้ครูมีโอกาสรู้ว่านักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด และช่วยเหลือได้ทันเวลาที่ การบ้านมีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ การทำการบ้านช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานด้วยตนเอง การบ้านทำให้นักเรียนรู้จักข้อบกพร่อง และแก้ปัญหาของตนเองได้ การที่นักเรียนมีการบ้านทำเป็นการหลีกเลี่ยงจากอันตรายในการเล่นชกของนักเรียน การบ้านเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดของนักเรียน การบ้านเป็นสื่อกลางระหว่างบ้านกับโรงเรียน และการบ้านช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน

จากความคิดเห็นดังกล่าวแสดงว่า ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้การบ้านทั้งที่แตกต่างและไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความรู้ของแต่ละคน ประสบการณ์ที่ครูและผู้ปกครองได้รับ

๓. ความคิดเห็นของครูที่อยู่โรงเรียนต่างสังกัด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ครูที่สอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในหัวข้อต่อไปนี้เป็นคือ หลักของการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ และประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน

๔. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนต่างสังกัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในหัวข้อต่อไปนี้ คือหลักของการให้การบ้าน ประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ และประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน

จากผลการวิจัยปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานทั้งหมดที่วางไว้ ทั้งนี้่าจะมีเหตุผลเนื่องมาจาก

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู และผู้ปกครอง นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ในกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในเรื่องวัย การศึกษา และประสบการณ์ แต่สำหรับ เรื่องการบ้านนั้น ครู และผู้ปกครองเห็นความสำคัญไม่แตกต่างกัน

๒. ทัศนคติของครูและผู้ปกครองที่ได้รับการฝังใจสืบเนื่องกันมานานว่า นักเรียนควรจะมีภาระบ้าน ถ้านักเรียนไม่มีภาระบ้านแสดงว่าครูมีความบกพร่อง ผู้ปกครองไม่สบายใจเกรงว่านักเรียนจะไม่ได้รับการฝึกฝนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว ซึ่งจะมีผลไปถึงการสอบของนักเรียน

๓. ถึงแม้ว่าตามสภาพการที่เป็นจริงเกี่ยวกับการให้การบ้านนั้น จะแตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การบ้านของครูและผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากมีความต้องการตรงกันว่า นักเรียนควรจะได้มีการบ้าน เพื่อเป็นการฝึกฝนและทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

ผู้วิจัยคิดว่าจากเหตุผลทั้ง ๓ ประการดังกล่าวข้างต้นนี้ คงจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยปรากฏออกมาในลักษณะนี้

ผลจากการสรุปรวบรวมความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ ปรากฏว่าครูและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นตรงกันว่า การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่ดีสำหรับนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียน มีโอกาสฝึกฝน ทบทวน บทเรียน อย่างไรก็ตาม การบ้านที่นักเรียนทำได้ และไม่มากเกินไปจะทำให้ นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในวิชานั้น ๆ

ปัญหาที่ครูและผู้ปกครองพบส่วนมาก เป็นปัญหาการไม่ทำการบ้านของนักเรียน โดยมีสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น นักเรียนไม่เข้าใจการบ้าน นักเรียนทำการบ้านอย่างรีบร้อน ไม่ตั้งใจ เป็นต้น สำหรับปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครองและครอบครัวนั้น ส่วนมากครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนทำการบ้านเพราะต้องทำงาน กว่าจะกลับถึงบ้านก็ เย็นมากแล้ว ผู้ปกครองเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน และปัญหาที่เกี่ยวกับครู ส่วนมากครูและผู้ปกครอง เห็นว่า ครูให้การบ้านมาก และยากเกินไป

จะเห็นได้ว่า ครูและผู้ปกครองต่างก็เห็นความสำคัญของการบ้านว่า การบ้านเป็นสิ่งที่ดี ควรให้นักเรียนต่อไปอย่างสม่ำเสมอ แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้น เพราะสภาพสังคมทุกวันนี้ เศรษฐกิจของ ครอบครัวเข้ามามีบทบาทอย่างมาก นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาต้องออกทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ หาเงินมาเลี้ยงครอบครัว โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนมากต้องช่วยผู้ปกครองทำงาน เช่นบางคน เมื่อเลิกเรียนต้องรีบไปขายหนังสือพิมพ์บ้าง ขายพวงมาลัย ขายดอกไม้ ขายขนม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการอยู่รอด ดังนั้น เวลาที่จะทำการบ้าน จึงแทบจะไม่มี นักเรียนบางคนบ้านอยู่ไกลจากโรงเรียนมาก กว่าจะกลับถึงบ้าน บางครั้งก็มีดคำ และนักเรียนก็เหนื่อยมากแล้ว ผู้ปกครองก็มีหน้าที่ภาระที่ต้องทำงานบ้าน จึงไม่มีเวลาดูแลนักเรียน ทำการบ้าน นอกจากนั้นผู้ปกครองบางคนไม่มีความสามารถที่จะอธิบายการบ้านให้นักเรียนเข้าใจได้

ครูและผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะซึ่งส่วนมาก เสนอแนะตรงกัน กล่าวคือ

๑. ก่อนการให้การบ้าน ครูและผู้ปกครองส่วนมาก เสนอแนะให้ครูอธิบายการบ้านให้นักเรียนเข้าใจ และการบ้านที่ให้ควรเหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน นอกจากนั้นยังเสนอ

ให้นักเรียนมีสมุดจดการบ้าน เพื่อครูจะได้ตรวจว่านักเรียนลอกคำสั่งได้ถูกต้องหรือไม่ และผู้ปกครองมีโอกาสตรวจสอบว่านักเรียนทำการบ้านครบหรือไม่ สำหรับเนื้อหาของการบ้านนั้น ควรจะให้การบ้านหลาย ๆ วิชาสลับกันบ้าง และการบ้านควรมีลักษณะส่งเสริมความคิด และมีการทดลองบ้าง

๒. การตรวจการบ้าน ครูและผู้ปกครองส่วนมาก เสนอแนะให้ครูเป็นผู้ตรวจการบ้านเอง เพราะครูจะได้ทราบว่านักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใด และตรวจสอบความตั้งใจของนักเรียนได้อีกด้วย นอกจากนั้นข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่น่าสนใจคือ เมื่อครูตรวจการบ้านแล้วพบว่านักเรียนไม่ทำการบ้าน ครูควรจะงดให้การบ้านนักเรียนคนนั้นชั่วคราวหนึ่ง เมื่อนักเรียนรู้สึกตัว จึงให้การบ้านต่อ เช่นเดียวกับนักเรียนอื่น ๆ

๓. บทบาทของผู้ปกครอง ครูและผู้ปกครองส่วนมากให้ข้อเสนอแนะตรงกันว่า ผู้ปกครองควรจะดูแลนักเรียนให้ทำการบ้าน ให้ความร่วมมือกับครู ป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

ข้อสรุปดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็น ปัญหา ข้อเสนอแนะที่คล้ายคลึงกัน เป็นส่วนมาก สำหรับเรื่องการทำโทษนักเรียนที่ไม่ทำการบ้าน ด้วยการงดการให้การบ้านนักเรียนผู้นั้นสักระยะหนึ่งนั้น เป็นสิ่งที่ครูน่าจะลองนำไปปฏิบัติ เพราะการลงโทษด้วยการงดการบ้านนั้น จะทำให้นักเรียนไม่กลัว แต่ถ้ามีวิธีอื่นที่ทำให้นักเรียนรู้สึก ก็น่าจะทดลองปฏิบัติดู

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

๑. ครูควรวางแผนว่าจะให้การบ้านอะไร จำนวนเท่าใดแก่นักเรียน ซึ่งควรพิจารณาความเหมาะสมในหลาย ๆ อย่าง เช่น ความแตกต่างของความสามารถของนักเรียนแต่ละคน การเดินทางกลับบ้านของนักเรียน สภาพทางบ้าน เป็นต้น แม้ในทางปฏิบัติจริงจะเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก เพราะครูมีงานมากอยู่แล้ว แต่ครูก็ควรพยายามเท่าที่จะทำได้

๒. ครูควรมีที่บนกระดานคำในห้องเรียนไว้สำหรับจดว่าให้การบ้านอะไร เพื่อให้ครูที่จะเข้ามาสอนชั่วโมงต่อไปทราบและพิจารณาว่าควรจะให้การบ้านเพิ่มหรือไม่

๓. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และกำหนดการบ้านบ้าง เพื่อเป็นกำลังใจ และให้นักเรียนมีส่วนในการให้การบ้าน

๔. การบ้านที่สมควรมีลักษณะส่งเสริมความคิด นอกเหนือไปจากการฝึกฝน ทบทวน บทเรียนที่เรียนมาแล้ว

๕. ในการตรวจการบ้าน ครูควรมีสมุดบันทึกว่านักเรียนไม่เข้าใจ หรือมีปัญหาในเรื่องใด จะได้อธิบายเพิ่มเติมส่งเสริมความเข้าใจ นอกจากนั้นยังทราบว่านักเรียนคนใดยังไม่ได้ทำการบ้าน และนักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องในการทำงาน จะได้ตักเตือนเพราะนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นนั้นต้องได้รับการฟังคำสั่งสอนตักเตือนอยู่บ่อย ๆ

๖. ครูควรหาวิธีแจ้งให้ผู้ปกครองทราบบทบาทของตนเองต่อการทำการบ้านของนักเรียน อาจจะใช้วิธีพิมพ์นโยบายเกี่ยวกับการบ้าน มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และหาทางแก้ปัญหาที่นักเรียนร่วมกัน

๗. ถ้านักเรียนมีภาระในการทำงานทั้งงานนอกบ้าน และงานในบ้าน ครูควรหาวิธีการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้รับการฝึกฝน ทบทวนวิชาเรียนมาแล้ว แทนการให้การบ้านนักเรียนไปทำที่บ้าน ครูอาจจะใช้เวลาตอนเช้า ตอนพัก และหลังรับประทานอาหารกลางวันสอนหรือหากิจกรรมให้นักเรียนเหล่านั้น ซึ่งมีได้หมายความว่าทุกวัน แต่ใช้การตกลงกับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่างานเหล่านั้นเป็นการลงโทษที่ไม่ได้ทำการบ้าน เพราะจะไม่เป็นผลดีต่อนักเรียน

๘. แนะนำให้นักเรียนพยายามช่วยตนเองในการทำการบ้านเสียก่อน เมื่อทำไม่ได้จึงปรึกษาผู้ปกครอง

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

๑. ผู้ปกครองควรจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานได้ และควรจะให้เวลาสำหรับนักเรียนทำการบ้าน

๒. ผู้ปกครองควรให้ความสนใจและดูแลให้นักเรียนทำการบ้าน เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการทำการบ้าน เช่น ทำการบ้านไม่ได้ ไม่อยากทำการบ้าน เป็นต้น ผู้ปกครองควรชี้แจง อธิบายให้นักเรียนเข้าใจ ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่แน่ใจในการอธิบายการบ้าน ผู้ปกครองควรเขียนจดหมายถึงครูประจำวิชานั้น ๆ หรือครูประจำชั้น เพื่อครูจะได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

๓. ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของโรงเรียน เช่น ประชุมร่วมกับครู การรับทราบนโยบายต่าง ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางการเรียน และสามารถแก้ไขปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

๔. ผู้ปกครองมีส่วนช่วยอย่างมากต่อการปลูกฝังให้นักเรียนรักการศึกษา ดังนั้นจึงควรให้ความสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาแก่นักเรียน อย่างเต็มกำลังความสามารถ

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

๑. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างให้กว้างกว่านี้ เช่นอาจจะทำทั่วประเทศ หรือเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองในแต่ละเขตการศึกษา

๒. ควรเพิ่มตัวแปรเกี่ยวกับระดับการศึกษาของครูและผู้ปกครอง ประสิทธิภาพในการสอนของครู อาชีพของผู้ปกครอง เป็นต้น

๓. ควรจะทำการวิจัยในเรื่องการแก้ไขปัญหา การไม่ทำการบ้านของนักเรียน